

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.
1η Μαΐου 2024.
Πρωινές Όρες
ΩΡΕΣ (λιτές) – ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (της 2ας
Μαΐου 2024) ΜΕΤΑ ΘΕΙΑΣ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ
ΔΩΡΩΝ.

Μ. Τετάρτη

- Η Μεγάλη Τετάρτη είναι αφιερωμένη στη μνήμη της αμαρτωλής γυναίκας που μετανόησε, πίστεψε στο Χριστό και άλειψε τα πόδια του με μύρο.
- Ο Χριστός διδάσκει τη **METANOIA**.
- Επίσης έχουμε την ακολουθία του Νιπτήρος.
- Ο Χριστός πλένει τα πόδια των μαθητών, ο Πέτρος αντιδρά, ο Κύριος διδάσκει την **ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ**.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Α' ΩΡΑΣ.

**Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

**Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ
παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ
Θησαυρός τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς
χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλεῖδος καὶ
σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἄμην.**

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ τρίτου**).
Δόξα... Καὶ νῦν ...**

**Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς
Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.**

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου**).
Δόξα ... Καὶ νῦν ...
Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ώς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ ἄγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Άμήν.

**Κύριε ἐλέησον (ιβ').
Δόξα... Καὶ νῦν...**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς ε'(5)

- **Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε
σύνες τῆς κραυγῆς μου**
- πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου
ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου ὅτι πρὸς
σὲ προσεύξομαι Κύριε
- τὸ πρωΐ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου,
τὸ πρωΐ παραστήσομαι σοι καὶ ἐπόψομαι
- ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ,
οὐδὲ παροικήσει σοι πονηρευόμενος
 - οὐ διαμενοῦσιν παράνομοι
κατέναντι τῶν ὄφθαλμῶν σου, ἐμίσησας
πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν

- ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος ἄνδρα αἵμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος
- ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.
- Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἵνεκα τῶν ἔχθρῶν μου κατεύθυνον ἐνώπιόν μου τὴν ὁδόν σου.
 - ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία, τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.
 - κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτοὺς ὅτι παρεπίκρανάν σε Κύριε.
 - καὶ εὐφρανθήτωσαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σὲ εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται καὶ
 - κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου
 - ὅτι σὺ εὔλογήσεις δίκαιον Κύριε ὡς ὅπλω εύδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς πτ' (89)

- **Κύριε καταφυγὴ ἐγενηθῆς ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ**

- πρὸ τοῦ ὅρη γενηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἔως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ
 - μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν καὶ εἴπας ἐπιστρέψατε υἱὸι ἀνθρώπων
 - ὅτι χιλια ἔτη ἐν ὄφθαλμοῖς σου, Κύριε ὡς ἡμέρα ἡ ἔχθες ἡτις διῆλθεν καὶ φυλακὴ ἐν νυκτὶ
 - τὰ ἔξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται τὸ πρωΐ ὥσει χλόῃ παρέλθοι.
 - τὸ πρωΐ ἀνθῆσαι καὶ παρέλθοι τὸ ἐσπέρας ἀποπέσοι σκληρυνθείη καὶ ξηρανθείη
- ὅτι ἔξελίπομεν ἐν τῇ ὄργῃ σου καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν
- ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐνώπιόν σου ὁ αἰών ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου
- ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἔξέλιπον καὶ ἐν τῇ ὄργῃ σου ἔξελίπομεν, τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς ἀράχνην ἐμελέτων
- αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐβδομήκοντα ἔτη. ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις ὄγδοήκοντα ἔτη καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος ὅτι ἐπῆλθεν πραῦτης ἐφ' ἡμᾶς καὶ παιδευθησόμεθα
- τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὄργῆς σου καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμόν σου

- ἔξαριθμήσασθαι; τὴν δεξιάν σου οὕτως γνώρισον καὶ τοὺς πεπεδημένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ· ἐπίστρεψον Κύριε· ἔως πότε; καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου
- ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ τοῦ ἐλέους σου καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν
- εὐφράνθημεν ἀνθ' ὅν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐτῶν ὅν εἴδομεν κακὰ
- καὶ ἵδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν
- καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ρ'(100)

- **"Ἐλεος καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι Κύριε.**
- ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ· πότε ἥξεις πρὸς με; διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου
- οὐ προεθέμην πρὸ ὄφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον· ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα·
- οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή· ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον·

- τὸν καταλαλοῦντα λάθρᾳ τοῦ πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἔξεδίωκον· ὑπερηφάνῳ ὄφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ τούτῳ οὐ συνήσθιον·
- οἱ ὄφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μέτ' ἐμοῦ πορευόμενος ἐν ὅδῷ ἀμώμῳ οὗτός μοι ἐλειτούργει
- οὐ κατώκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν, λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐναντίον τῶν ὄφθαλμῶν μου
- εἰς τὰς πρωΐας ἀπέκτεννον πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς τῆς γῆς τοῦ ἔξιλοθρεῦσαι ἐκ πόλεως **Κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.**

**Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...Ἄλληλούϊα,
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ')**

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

Ήχος πλ. δ'

**Ίδοù ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς
νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν
εύρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ
πάλιν, ὃν εύρήσει ῥάθυμοῦντα. Βλέπε
οῦν ψυχή μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς,
ἴνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς
βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ
ἀνάνηψον κράζουσα. "Ἄγιος, "Άγιος,**

Ἄγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, προστασίαις τῶν
άσωμάτων σῶσον ἡμᾶς.

**Καὶ νῦν.καὶ αεὶ καὶ εἰς τους αιώνας των
αιώνων, αμήν.**

Θεοτοκίον

Τί σε καλέσωμεν, ὡς Κεχαριτωμένη;
Ούρανόν; ὅτι ἀνέτειλας τὸν Ἡλιον τῆς
δικαιοσύνης. Παράδεισον; ὅτι
ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας.
Παρθένον; ὅτι ἔμεινας ἀφθορος· ἀγνὴν
Μητέρα; ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις
υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἱκέτευε,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Εὔθὺς ψάλλομεν τοὺς ἐπόμενους
στίχους δευτεροῦντες τοὺς τρεις καὶ
τρισσεύοντες τὸν τελευταῖον ψάλλοντες
αὐτὸν μεγαλοφώνως καὶ ἀργῶς**

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ
λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου
πᾶσα ἀνομία (δίς)..

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας
ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς
σου (δίς).

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν
δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου (δίς).

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν

**σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν
μεγαλοπρέπειάν σου (τρίς).**

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).**

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἔνεκεν του ὄνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ώς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἡχος δ' Ο ύψωθεις.

‘Υπερ τὴν Πόρνην Ἀγαθὲ ἀνομήσας,
 δακρύων ὅμβρους οὐδαμῶς σοι
 προσῆξα, ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος
 προσπίπτω σοι, πόθω ἀσπαζόμενος, τοὺς
 ἀχράντους σου πόδας, ὥπως μοι τὴν
 ἄφεσιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν
 ὀφλημάτων κράζοντι Σωτήρ. Ἐκ τοῦ
 βορβόρου τῶν ἔργων μου ῥῦσαι με.

Κύριε ἐλέησον μ'(40).

‘Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
 οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
 δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
 μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
 πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
 ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
 πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς
 ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
 αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
 ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἵθυνον τὴν
 ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα
 ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς
 ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
 πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.
 Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
 παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
 ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν
 ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν

έπιγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. **Ἄμήν.**

**Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα Πατρί... Καὶ
νῦν...**

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

**·Ο Ιερεύς· Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι
ἡμᾶς.**

Ἄμήν.

**Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
μετανοίας. Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἐαυτοὺς καὶ ἔνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
Όσίου Ἐφραίμ.**

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῷς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαι μοι τὸ ὄρᾶν
τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν
τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εῖ, εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαι μοι τὸ ὄρᾶν
τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν
τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εῖ, εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Κύριε ἐλέησον (ιβ')

**Καὶ ἡ Εὔχὴ τῆς Α' "Ωρας ὑπὸ τοῦ Ἱερέως
Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον
καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον
εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ
φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ
όψιμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, καὶ
κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς
ἔργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις
τῆς παναχράντου σου Μητρός, καὶ
πάντων σου τῶν ἀγίων.**

Ἄμήν.

Καὶ εὐθύς ἐπισυνάπτεται ἡ Γ' "Ωρα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Γ' ΩΡΑΣ

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς ις'(16)

- **Εἰσάκουσον Κύριε τῆς δικαιοσύνης
μου πρόσχες τῇ δεήσει μου ἐνώτισαι τῆς
προσευχῆς μου οὐκ ἐν χείλεσιν δολίοις**
 - ἐκ προσώπου σου τὸ κρῆμα μου
ἐξέλθοι οἱ ὄφθαλμοί μου ἵδετωσαν
εὔθυτητας
 - ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου,
ἐπεσκέψω νυκτὸς, ἐπύρωσάς με καὶ οὐχ
εύρεθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία
- **ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ
ἔργα τῶν ἀνθρώπων διὰ τοὺς λόγους τῶν
χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς
σκληρὰς**
 - κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν
ταῖς τρίβοις σου ἵνα μὴ σαλευθῶσιν τὰ
διαβήματά μου
 - ἐγὼ ἐκέκραξα ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ
Θεὸς· κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ καὶ
εἰσάκουσον τῶν ὥρημάτων μου

- Θαυμάστωσον τὰ ἔλεη σου ὁ σώζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σὲ ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου
- φύλαξόν με ὡς κόρην ὄφθαλμοῦ, ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με
 - ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με οἱ ἔχθροί μου τὴν ψυχήν μου περιέσχον
 - τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.
 - Ἐκβαλόντες με νυνὶ περιεκύκλωσάν με, τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ
 - ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἔτοιμος εἰς θήραν καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἴκῶν ἐν ἀποκρύφοις.
 - Ἄναστηθι Κύριε πρόφθασον αὐτοὺς καὶ ὑποσκέλισον αὐτοὺς, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἔχθρῶν τῆς χειρός σου.
 - Κύριε ἀπὸ ὄλιγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστὴρ αὐτῶν· ἔχορτάσθησαν υἱῶν καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν
 - ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὄφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου, **χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὄφθηναι τὴν δόξαν σου.**

Ψαλμὸς κδ' (24)

- **Πρὸς σέ, Κύριε, ἡρα τὴν ψυχήν μου, ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.**
- Μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἔχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε, οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν.
- Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς. Τὰς ὄδοις σου, Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.
- Ὄδηγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.
- Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.
- Ἀμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς.
- Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σύ, ἔνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε,
- Χρηστὸς καὶ εύθὺς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.
- Ὄδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὄδοὺς αὐτοῦ.
- Πᾶσαι αἱ ὄδοι Κυρίου ἔλεος, καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.
- “Ἐνεκεν τοῦ ὄνόματός σου, Κύριε, καὶ ἱλάσθητι τῇ ἀμαρτίᾳ μου· πολλὴ γὰρ ἔστι.

- Τίς ἔστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὀδῷ ἥρετίσατο.
 - Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὔλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.
- Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.
- Οἱ ὄφθαλμοί μου διὰ παντὸς πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.
- Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.
 - Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἔξαγαγέ με.
- "Ιδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου.
 - "Ιδε τοὺς ἔχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.
- Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, καὶ ὥσσαι με, μὴ καταισχυνθείην ὅτι ἥλπισα ἐπὶ σέ.
- Ἄκακοι καὶ εὔθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε.
- Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ν' (50)

- **Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των
οἰκτιρμῶν σου ἔξάλειψον τὸ ἀνόμημά
μου**
 - ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου
καθάρισόν με
 - ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω
καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἔστι διὰ
παντὸς
 - σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἀν δικαιωθῆς
ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ
κρίνεσθαι σε
 - ἵδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην
καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ
μου
 - ἵδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ
ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
ἔδήλωσάς μοι
 - ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ
καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι
 - ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὔφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὄστέα
τεταπεινωμένα
 - ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ
τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς
ἀνομίας μου ἔξάλειψον

- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὔθες ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου
 - μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ
 - ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ῥῦσαι με ἐξ αἰμάτων ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου
- Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου
- ὅτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις
 - θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει
- ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιὼν καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ
 - τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

**Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...Ἄλληλούϊα,
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ')**
Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

‘Ηχος πλ. δ’

**Ίδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς
νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν
εὔρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ
πάλιν, ὃν εὔρήσει ράθυμοῦντα. Βλέπε
οὗν ψυχή μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς,
ἴνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς
βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ
ἀνάνηψον κράζουσα. “Ἄγιος, Ἅγιος,
Ἄγιος εἰ̄ ὁ Θεός ἡμῶν, προστασίαις τῶν
ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς.**

**Καὶ νῦν.και αεί και εις τους αιώνας των
αιώνων, αμήν.**

Θεοτοκίον

**Θεοτόκε, σὺ εἰ̄ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ
βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ
ίκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ
τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
έλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

**Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητὸς
Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν·
κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων
ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.**

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ τρίτου**).
Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...**

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἔνεκεν του ὄνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου**).
Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...**
Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ώς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἡχος δ' Ο ύψωθεὶς

·Υπὲρ τὴν Πόρνην Ἀγαθὲ ἀνομήσας,
 δακρύων ὅμβρους οὐδαμῶς σοι
 προσῆξα, ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος
 προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς
 ἀχράντους σου πόδας, ὥπως μοι τὴν
 ἄφεσιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν
 ὀφλημάτων κράζοντι Σωτήρ. Ἐκ τοῦ
 βορβόρου τῶν ἔργων μου ῥῦσαι με.

Κύριε ἐλέησον μ'(40).

·Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
 οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
 δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
 μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
 πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
 ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
 πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς
 ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
 αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
 ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἰθυνον τὴν
 ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα
 ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς
 ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
 πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.
 Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
 παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
 ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν
 ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
 ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι

**εύλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ')

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.**

**Ο Ιερεύς· Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι
ἡμᾶς.**

Ἄμήν.

**Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
μετανοίας, Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἐαυτοὺς καὶ ἔνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
Οσίου Ἐφραίμ.**

**Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῷς.**

**Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.**

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαι μοι τοῦ
όρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εῖ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Μετὰ δὲ ταύτας, ἔτέρας μικρὰς ιβ'
λέγοντες καθ' ἐκάστην, τὸ ὁ Θεός,
ἴλασθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν
με, καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καὶ τὸν
τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω Εὔχῆς.**

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαι μοι τοῦ
όρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εῖ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

**Ἄμήν.
Κύριε ἐλέησον (ιβ').**

Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς Γ’ “Ωρας ὑπὸ τοῦ Ἱερέως
Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ,
Κύριε, Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ
Ἄγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις,
ἐλέησόν με τὸν ἀμαρτωλόν καὶ οὓς
ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον
δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εῖ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Καὶ εύθύς ἐπισυνάπτεται ἡ ΣΤ' "Ωρα

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΣΤ' ΩΡΑΣ

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς νγ'(53)

- **Ο Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν
με καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρῖνόν με**
- **ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς
μου ἐνώτισαι τὰ ρήματα τοῦ στόματός
μου**
- **ὅτι ἄλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἔμε
καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου· οὐ
προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν**
- **ἴδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι καὶ ὁ
Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου**

- ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἔχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αύτοὺς
- ἐκουσίως θύσω σοι,
ἐξομολογήσομαι τῷ ὄνόματί σου Κύριε
ὅτι ἀγαθὸν
- ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με
καὶ ἐν τοῖς ἔχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ
όφθαλμός μου

Ψαλμὸς νδ' (54)

- **Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς τὴν προσευχήν μου καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου**
- πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου·
έλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου καὶ
ἔταράχθην
- ἀπὸ φωνῆς ἔχθροῦ καὶ ἀπὸ θλίψεως
ἀμαρτωλοῦ ὅτι ἔξεκλιναν ἐπ' ἐμὲ
ἀνομίαν καὶ ἐν ὄργῃ ἐνεκότουν μοι.
- ἡ καρδία μου ἔταράχθη ἐν ἐμοὶ καὶ
δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμὲ
- φόβος καὶ τρόμος ἤλθεν ἐπ' ἐμὲ καὶ
ἐκάλυψε με σκότος
 - καὶ εἴπα· τὶς δώσει μοι πτέρυγας
ώσει περιστερᾶς καὶ πετασθήσομαι καὶ
καταπαύσω;
- ἵδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων καὶ
ηύλισθην ἐν τῇ ἐρήμῳ
- προσεδεχόμην τὸν Θεὸν τὸν
σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ
καταιγίδος

- καταπόντισον Κύριε καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει
- ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς ἀνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἀδικίᾳ
- καὶ οὐκ ἔξελιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος
- ὅτι εἰ ἔχθρὸς ὧνείδισέ με ὑπήνεγκα ἄν καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησεν ἐκρύβην ἄν ἀπ' αὐτοῦ
- σὺ δὲ ἄνθρωπε ἴσοψυχε ἡγεμών μου καὶ γνωστέ μου
- ὃς ἐπὶ τὸ αὐτὸ μοι ἐγλύκανας ἐδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ
- ἐλθέτω θάνατος ἐπ' αὐτοὺς καὶ καταβήτωσαν εἰς ἄδου ζῶντες ὅτι πονηρίαι ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν
- ἐγὼ δὲ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου
- ἐσπέρας καὶ πρωῒ καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι, ἀπαγγελῶ καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου
- λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι ὅτι ἐν πολλοῖς ἥσαν σὺν ἐμοὶ
- εἰσακούσεται ὁ Θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων

- ού γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα καὶ οὐκ ἔφοβήθησαν τὸν Θεὸν
 - ἔξετεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι· ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ
 - διεμερίσθησαν ἀπὸ ὄργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἤγγισεν ἡ καρδία αὐτοῦ, ἡ παλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ ἔλαιον καὶ αὐτοί εἰσι βολίδες
 - ἐπίρρ̄ιψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνάν σου καὶ αὐτός σε διαθρέψει, οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ
 - σὺ δὲ ὁ Θεὸς κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς, ἄνδρες αἵματων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσιν τὰς ἡμέρας αὐτῶν, ἔγὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σὲ Κύριε.

Ψαλμὸς 5' (90)

- **Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Υψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὔλισθήσεται.**
- **Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἄντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν.**
- **“Οτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.**
 - **Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς, ὅπλω κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.**

- Ού φοβηθήσει ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας.
- Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.
- Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἔγγιεῖ.
- Πλὴν τοῖς ὄφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὅψει.
- "Οτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου, τὸν "Υψιστον ἔθου καταφυγήν σου.
- Ού προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἔγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.
- "Οτι τοῖς Ἅγγελοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.
- Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.
- Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσει, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.
- "Οτι ἐπ' ἐμὲ ἥλπισε, καὶ ḥύσομαι αὐτόν, σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.
- Κεκράξεται πρός με, καὶ εἰσακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἴμι ἐν θλίψει, ἔξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.

- Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω
αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

**Δόξα Πατρί.. Και νυν ... Ἄλληλούϊα,
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ')**

Δόξα Πατρί.και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

‘Ηχος πλ. δ’

**Ίδοù ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσω τῆς
νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν
εὔρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ
πάλιν, ὃν εὔρήσει ῥᾳθυμοῦντα. Βλέπε
οὗν ψυχή μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς,
ἴνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς
βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ
ἀνάνηψον κράζουσα. “Ἄγιος, Ἅγιος,
Ἄγιος εἰ ὁ Θεός ἡμῶν, προστασίαις τῶν
ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς.**

**Καὶ νῦν.και αεί και εις τους αιώνας των
αιώνων, αμήν.**

Θεοτοκίον

**“Οτι ούκ ἔχομεν παρρήσιαν διὰ τὰ πολλὰ
ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ
γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε
Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἴσχύει δέησις
Μητρὸς πρὸς εύμένειαν Δεσπότου. Μὴ
παρίδῃς ἀμαρτωλῶν ἱκεσίας ἡ
πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἔστι, καὶ σώζειν**

δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν
καταδεξάμενος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ.

Τροπάριον τῆς Προφητείας Ὡχος β'

Ποίημα Κασσιανῆς Μοναχῆς.

**Σήμερον τὸ πονηρὸν συνήχθη
συνέδριον,** καὶ κατὰ σοῦ κενὰ

ἐμελέτησε, σήμερον ἐκ συμφώνου, τὸν
βρόχον Ἰούδας ἀρραβωνίζεται. Καϊάφας
δὲ ἄκων ὁμολογεῖ, ὅτι εἴς ὑπὲρ πάντων
ἀναδέχῃ τὸ πάθος ἐκούσιον. **Λυτρωτὰ**
ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Δόξα Πατρί Και νυν ...

**Σήμερον τὸ πονηρὸν συνήχθη
συνέδριον,** καὶ κατὰ σοῦ κενὰ

ἐμελέτησε, σήμερον ἐκ συμφώνου, τὸν
βρόχον Ἰούδας ἀρραβωνίζεται. Καϊάφας
δὲ ἄκων ὁμολογεῖ, ὅτι εἴς ὑπὲρ πάντων
ἀναδέχῃ τὸ πάθος ἐκούσιον. **Λυτρωτὰ**
ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Προκείμενον Ὡχος δ' Ψαλμὸς ρλγ'.

**Εύλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.**

Στίχ. **Ίδοὺ δή, εύλογεῖτε τὸν Κύριον
πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου.**

**Προφητείας Ἱεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. Β', 3 - Γ', 3).**

**Εἶπε Κύριος πρός με· Υἱὲ ἀνθρώπου,
 ἔξαποστελῶ ἐγὼ σὲ πρὸς τοὺς υἱοὺς
 Ἰσραήλ, τοὺς παραπικραίνοντάς με, οἵ
 τινες παρεπίκρανάν με, αὐτοὶ καὶ οἱ
 πατέρες αὐτῶν ἡθέτησαν εἰς ἐμέ, ἔως,
 τῆς σήμερον ἡμέρας, καὶ υἱοὶ
 σκληροπρόσωποι, καὶ στερεοκάρδιοι
 ἐγένοντο. Ἐγὼ ἀποστελῶ σε, καὶ ἐρεῖς
 πρὸς αὐτούς· Τάδε λέγει Κύριος· Ἐάν ἄρα
 ἀκούσωσιν, ἢ πτοηθῶσι, διότι, οἶκος
 παραπικραίνων ἐστί, καὶ γνώσονται, ὅτι
 προφήτης εἰς σὺ ἐν μέσῳ αὐτῶν. Καὶ σύ,
 υἱὲ ἀνθρώπου, μὴ φοβηθῆς αὐτούς,
 μηδὲ ἐκστῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, διότι
 παροιστρήσουσι, καὶ ἐπιστήσονται ἐπὶ σὲ
 κύκλῳ, καὶ ἐν μέσῳ σκορπίων σὺ
 κατοικεῖς, τοὺς λόγους αὐτῶν μὴ
 φοβηθῆς, καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν μὴ
 ἐκστῆς, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί,
 καὶ λαλήσεις τοὺς λόγους μου πρὸς
 αὐτούς, ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν ἢ
 πτοηθῶσιν, ὅτι οἶκος παραπικραίνων
 ἐστί. Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, ἀκουε τοῦ
 λαλοῦντος πρὸς σέ, καὶ μὴ γίνου
 παραπικραίνων, καθὼς ὁ οἶκος ὁ
 παραπικραίνων· χάνε τὸ στόμα σου καὶ
 φάγε, ἢ ἐγὼ δίδωμί σοι. Καὶ εἶδον, καὶ
 ἴδοὺ χεὶρ ἐκτεταμένη πρός με, καὶ ἐν
 αὐτῇ κεφαλὶς βιβλίου, καὶ ἀνείλισσεν
 αὐτὴν ἐνώπιόν μου, καὶ ἦν ἐν αὐτῇ
 γεγραμμένα τὰ ἔμπροσθεν, καὶ τὰ**

ὅπισθεν, καὶ ἐγέγραπτο ἐν αὐτῇ θρῆνος,
καὶ μέλος, καὶ οὐαί. Καὶ εἶπε πρός με· Υἱὲ
ἀνθρώπου, κατάφαγε τὴν κεφαλίδα
ταύτην, καὶ πορεύθητι καὶ λάλησον τοῖς
υἱοῖς Ἰσραήλ. Καὶ διήνοιξε τὸ στόμα μου
καὶ ἐψώμισέ με τὴν κεφαλίδα ταύτην,
καὶ εἶπε πρός με· Υἱὲ ἀνθρώπου, τὸ
στόμα σου φάγεται, καὶ ἡ κοιλία σου
πλησθήσεται τῆς κεφαλίδος ταύτης, τῆς
δεδομένης εἰς σέ. Καὶ ἔφαγον αὐτήν, καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ στόματί μου ώς μέλι
γλυκάζον.

Προκείμενον 'Ηχος β' Ψαλμὸς ρλδ'.
Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, εὔλογήσατε
τὸν Κύριον.
Στίχ. Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε
 δοῦλοι Κύριον.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ
οἰκτιρμοί σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν
 σφόδρα· βιόθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ
 Σωτὴρ ἡμῶν, ἔνεκεν τῆς δόξης τοῦ
 ὄνοματός σου. Κύριε, βῆσαι ἡμᾶς, καὶ
 ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, ἔνεκεν
 τοῦ ὄνοματός σου.

'Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).
Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ιλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
 Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
 Ἀγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν,
ἔνεκεν του ὄνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
 ώς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ώς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καί του Υἱοῦ καί
 του Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἡχος δ' Ο ύψωθεὶς

**‘Υπὲρ τὴν Πόρνην Ἄγαθὲ ἀνομήσας,
 δακρύων ὅμβρους οὐδαμῶς σοι
 προσῆξα, ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος
 προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς
 ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν**

άφεσιν, ώς Δεσπότης παράσχης, τῶν
όφλημάτων κράζοντι Σωτήρ. Ἐκ τοῦ
Βιοβόρου τῶν ἔργων μου ῥῦσαι με.

Κύριε ἐλέησον μ'(40)

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς
ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἵθυνον τὴν
ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα
ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς
ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.
Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
όδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν
ἐνότητα της πίστεως καὶ εἰς τὴν
ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, **ὅτι**
εὐλογητὸς εῖ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ')
Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.**

**Οἱερεύς· Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι
ἡμᾶς.**

Ἄμήν.

**Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
μετανοίας, Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἐαυτοὺς καὶ ἔνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
Οσίου Ἐφραίμ.**

Ἄμήν.

**Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῷς.**

**Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.**

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
όρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι**

εύλογητὸς εἴ̄, εἰ̄ς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμήν.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικρὰς ιβ'
λέγοντες καθ' ἔκάστην, τὸ ὁ Θεός,
ιλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν
με, καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καὶ τὸν
τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω Εὔχῆς.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄρᾶν τὰ ἔματα πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εύλογητὸς εἴ̄, εἰ̄ς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμήν.

Κύριε ἐλέησον (ιβ').

Οἱερεύς τὴν εὐχὴν τῆς σ' Ὡρας:
Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων καὶ πάσης
κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα
ἀνεικάστου ἐλέους σου τὸν μονογενῆ
σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ
γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ
Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἀμαρτιῶν
ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν
αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἔξουσίας τοῦ
σκότους. Αὐτὸς Δέσποτα φιλάνθρωπε,
πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὰς
εὐχαριστηρίους ταύτας, καὶ ἵκετηρίους
ἐντεύξεις, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς

όλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος,
καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων
όρατῶν καὶ ἀοράτων ἔχθρῶν.

Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς
σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς
καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς
λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου
τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς. "Ινα διὰ παντὸς
πρὸς σὲ ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ
φωτὶ ὁδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ
ἀἴδιον κατοπτεύοντες φῶς,
ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἔξιμολόγησιν, καὶ
εὔχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ
Πατρί, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ
παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Καὶ εὐθύς ἐπισυνάπτεται ἡ Θ' "Ωρα

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Θ' ΩΡΑΣ

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς πγ' (83)

- **Ως ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου
Κύριε τῶν δυνάμεων**
- ἐπιποθεῖ καὶ ἔκλείπει ἡ ψυχή μου
εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, ἡ καρδία μου
καὶ ἡ σάρξ μου ἡγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν
ζῶντα
- καὶ γὰρ στρουθίον εὔρεν ἔαυτῷ
οἰκίαν καὶ τρυγῶν νοσσιὰν ἔαυτῇ, οὗ
θήσει τὰ νοσσία αὐτῆς, τὰ θυσιαστήριά
σου, Κύριε τῶν δυνάμεων ὁ βασιλεὺς
μου καὶ ὁ Θεός μου
- μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ
σου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων
αἰνέσουσί σε
- μακάριος ἀνὴρ ὃς ἔστιν ἡ ἀντίληψις
αὐτοῦ παρὰ σοὶ· Κύριε ἀναβάσεις ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο.
- ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ κλαυθμῶνος εἰς
τόπον ὃν ἔθετο· καὶ γὰρ εύλογίας δώσει
ὁ νομοθετῶν
- πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς
δύναμιν ὄφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν
Σιών
- Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων
εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι
ὁ Θεὸς Ἱακὼβ

- ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἵδε ὁ Θεὸς καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου
 - ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας ἔξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μᾶλλον ἢ οίκειν ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν
 - ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ
 - Κύριε τῶν δυνάμεων μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σὲ.

Ψαλμὸς πδ' (84)

- **Εὔδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακὼβ**
- ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν
- κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὄργήν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὄργῆς θυμοῦ σου
 - ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν
- μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὄργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὄργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν;
- ὁ Θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς καὶ ὁ λαός σου εύφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ

- δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου καὶ τὸ σωτήριόν σου δώης ἡμῖν;
 - ἀκούσομαι τὶ λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεὸς ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὄσίους αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν
- πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν
 - ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.
 - ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλεν καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν
- καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς
 - δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Ψαλμὸς πε' (85)

- **Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγὼ**
- φύλαξον τὴν ψυχήν μου ὅτι ὄσιός εἴμι σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σὲ
- ἐλέησόν με Κύριε ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν

- εὕφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ὅτι πρὸς σὲ Κύριε ἡρα τὴν ψυχὴν μου
- ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.
- ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχὴν μου καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου
- ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ ὅτι εἰσήκουσάς μου
- οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε καὶ οὐκ ἔστιν κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἥξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε καὶ δοξάσουσιν τὸ ὄνομά σου
- ὅτι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος ὁ μέγας
- ὀδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὀδῷ σου καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εὔφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου
- ἔξομολογήσομαι σοι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα
- ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἔμε καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου
- ὁ Θεὸς παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἔμε καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αύτῶν

- καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινὸς
- ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με,
δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ
σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου
 - Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.
 - Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.
- **Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...Ἄλληλούϊα,
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ')**
- **Δόξα Πατρί καὶ Υιώ καὶ Αγίω Πνεύματι.**

Τίχος πλ. δ'

Ίδοù ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσω τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὔρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὔρήσει ράθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχή μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα. "Ἄγιος, "Ἄγιος,

**Ἄγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, προστασίαις τῶν
άσωμάτων σῶσον ἡμᾶς.**

**Καὶ νῦν.καὶ αεί καὶ εἰς τους αιώνας των
αιώνων, αμήν.**

Θεοτοκίον (χῦμα)

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ
σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ
τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν
δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὓς ἔπλασας
τῇ χειρὶ σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν
σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε
Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν,
καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν
ἀπεγνωσμένον.

Καὶ εύθὺς λέγομεν τὸ παρὸν

Μὴ δὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ
ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς
τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ
ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν
ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν
δοῦλόν σου **καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἅγιόν σου.**

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἵσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).**

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἔνεκεν του ὄνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ώς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἡχος δ' Ο ύψωθεὶς.

Ὑπὲρ τὴν Πόρνην Ἀγαθὲ ἀνομήσας,
δακρύων ὅμβρους οὐδαμῶς σοι
προσῆξα, ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος
προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς
ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν
ἄφεσιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν

όφλημάτων κράζοντι Σωτήρ. Ἐκ τοῦ
βορβόρου τῶν ἔργων μου ῥῦσαι με.

Κύριε ἐλέησον μ'(40).

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.
ὁ Ιερεύς: Δι'εύχῶν τῶν Ἅγιων Πατέρων
ἡμῶν...
Ἄμην.

Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
μετανοίας. Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἔαυτοὺς καὶ ἔνα στίχον τῆς Εύχῆς τοῦ
Οσίου Ἐφραίμ.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῷς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
όρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι

εύλογητὸς εῖ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμήν.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
όρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εύλογητὸς εῖ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμήν.

καὶ εὔθὺς

ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ

Ὕχος πλ. β' Ποιοῦντες ἄμα καὶ μικρὰν
μετάνοιαν μίαν.

ὁ α' χορός

Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν,
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι
αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται,

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν,

**Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.**

ό β' χορός

**Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.**

**Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.**

ό α' χορός

**Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ¹
ἐλεηθήσονται,**

**Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.**

ό β' χορός

**Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι
αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.**

**Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.**

ό α' χορός

**Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται,**

**Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.**

ό β' χορός

**Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἔνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν.**

**Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.**

ό α' χορός

**Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν**

ρ̄ημα καθ' ὑμῶν, Ψευδόμενοι ἔνεκεν
έμοι.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ό β' χορός

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ό α' χορός

Δόξα Πατρί...

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ό β' χορός

Καὶ νῦν...

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ό α' χορός

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ό β' χορός

Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ό α' χορός

Μνήσθητι ἡμῶν, Ἀγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

Καὶ συνεχίζει ὁ Ἄναγνώστης

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει·
“Ἄγιος, Ἀγιος, Ἀγιος, Κύριος Σαβαώθ,
πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αύτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῆ.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἀγιος, Ἀγιος, Ἀγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα Πατρί...

Χορὸς ἀγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἀγιος, Ἀγιος, Ἀγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν...

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα,
Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὄρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.
Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν
Υἱόν του Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὅμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἅγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα

καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα
εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ
δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον
μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ
της βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ
Ζωοποιόν, τὸ ἐκ του Πατρὸς
ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ
συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν
Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἅγιαν, Καθολικὴν καὶ
Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν
Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωήν
τοῦ μέλλοντος αἰώνος. Ἄμήν.

**Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ
παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ
ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν
γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ
ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν, τὰ
πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος.**

Εἶτα τό,

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ώς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον

καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

Κοντάκιον Ἡχος δ' Ο ύψωθεὶς

‘Υπὲρ τὴν Πόρνην Ἀγαθὲ ἀνομήσας,
δακρύων ὅμβρους οὐδαμῶς σοι
προσῆξα, ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος
προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς
ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν
ἄφεσιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν
όφλημάτων κράζοντι Σωτήρ. Ἐκ τοῦ
βιοβόρου τῶν ἔργων μου ῥῦσαι με.

Κύριε ἐλέησον μ'(40).

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς
ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ,

αύτός. Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
ῷρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἵθυνον τὴν
ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα
ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς
ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.
Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
όδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν
ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
εὐλογητὸς εἴ̄ εἰς τοὺς αἰῶνας των
αἰώνων. **Ἀμήν.**

Κύριε ἐλέησον (γ')
Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ο ιερεύς· Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι
ἡμᾶς.

Αμήν

**Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
μετανοίας. Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἐαυτοὺς καὶ ἔνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
Οσίου Ἐφραίμ.**

**Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.**

**Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.**

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
όρᾶν τὰ ἐμὰ πταισματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Αμήν

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
όρᾶν τὰ ἐμὰ πταισματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμήν.**

Αμήν

**Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν
πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης
ῶρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ᾧ ἐπὶ τοῦ**

ζωοποιοῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ
εύγνώμονι ληστῇ τὴν εἰς τὸν Παράδεισον
ώδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν
θάνατον ὥλεσας, ἵλασθητι ἡμῖν τοῖς
ταπεινοῖς, καὶ ἀμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις
δούλοις σου. Ἡμάρτομεν γὰρ καὶ
ήνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἄραι τὰ
ὅμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος
τοῦ οὐρανοῦ, διότι κατελίπομεν τὴν ὁδόν
τῆς δικαιοσύνης σου καὶ ἐπορεύθημεν ἐν
τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἄλλ'
ἰκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον
ἀγαθότητα. Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε κατὰ τὸ
πλῆθος τοῦ ἑλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς
διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἀγιον, ὅτι ἔξελιπον
ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ
ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρός, καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ἀμαρτήματα, καὶ νέκρωσον
τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα, ἵνα τὸν
παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον
ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ
ἡμετέρῳ Δεσπότῃ καὶ κηδεμόνι. Καὶ
οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες
προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον
ἀνάπαισιν καταντήσωμεν, ἐνθα πάντων
ἔστι τῶν εὔφραινομένων ἡ κατοικία. Σὺ
γὰρ εἴ ἡ ὅντως ἀληθινὴ εύφροσύνη καὶ
ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστὲ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναμπέπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου
Πατρί, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ

ζωοποιῶ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

**'Εὰν ὅμως πρόκειται νὰ τελεσθῇ
λειτουργία τῶν Προηγιασμένων μετά τὸ
«Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...» λέγομεν'.**

**'Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ τρίτου**).
Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...**

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἔνεκεν του ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου**).
Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...**
Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ώς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**"Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καί του Υἱοῦ καί**

**τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

**Κύριε ἐλέησον (ιβ')
ὸ Προεξάρχων τὴν Εύχήν**

**Παναγία Τριάς, τὸ ὄμοούσιον κράτος, ἡ
ἀδιαιρέτος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν
ἀγαθῶν αἰτία, εύδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ
τῷ ἀμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν
καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περίελέ μου τὴν
βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν,
ἴνα διαπαντὸς δοξάζω,
ύμνῳ, προσκυνῷ, καὶ λέγω· Εἶς ἄγιος, εἶς,
Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἶς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς**

Αμήν

**Ίερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα
σοι.**

**Ο Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἄγιῷ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.**

**Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε
ἐλέησον. Πάτερ Ἀγιε εὐλόγησον.**

**Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπί τὸ ἔκούσιον
Πάθος διά τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστός ὁ
ἀληθινός Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ**

παναμώμου ἀγίας αύτοῦ μητρός, τῶν
ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἅγιων,
έλεήσαι καὶ σώσαι ἡμάς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος καὶ ἔλεήμων Θεός.

Δι' εὔχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἔλέησον καὶ σῶσον ἡμάς.
Ἄμὴν.

**ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ (2
Μαΐου 2023).**

Ἐορτάζομεν τὸν ἱερὸν Νιπτῆρα, τὸν
μυστικὸν Δεῖπνον (δηλαδὴ τὴν
παράδοσιν τῶν καθ' ἡμᾶς φρικτῶν
Μυστηρίων), τὴν ὑπερφυᾶ Προσευχήν,
καὶ τὴν Προδοσίαν αὐτήν. Μνήμη τῆς
ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου του ἐν Ἅγιοις
Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου,
Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

καὶ
**ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ
ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΔΩΡΩΝ.**

Ἴερεύς: Εὔλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ό Άναγνώστης:

**Άμήν. Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς ργ' (103)

- **Εύλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον,
Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.**
- **Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς
ἱμάτιον.**
- **Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν,
ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῷα αὔτοῦ.**
- **Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὔτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.**
 - **Ο ποιῶν τοὺς Ἅγγέλους αὔτοῦ
πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὔτοῦ
πυρὸς φλόγα.**
 - **Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν
ἀσφάλειαν αὔτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.**
- **"Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὔτοῦ, ἐπὶ τῶν ὄρέων στήσονται ὕδατα.
• Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται,
ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.**

- Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἔθεμελίωσας αὐτά.
- "Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
- Ὁ ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὄρέων διελεύσονται ὕδατα.
- Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
- Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
- Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
- Ὁ ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
- Τοῦ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εύφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
- Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
- Χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἀς ἐφύτευσας.
- Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
- "Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
- Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

- ”Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
- Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
- Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
- Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.
- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
 - Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εύρυχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὕδωρ οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
 - Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
 - Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
 - Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
 - Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

- Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
- "Ητω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εύφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
- Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων, καὶ καπνίζονται.
- Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.
- Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εύφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
- Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

- Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ο Διάκονος:

- Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- **Κύριε ἐλέησον. (Χύμα εἰς τὸ κλιτόν).**

- Ὑπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- **Κύριε ἐλέησον.**
- Ὑπέρ της εἰρήνης του σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων του Θεοῦ Ἔκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- **Κύριε ἐλέησον.**
- Ὑπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- **Κύριε ἐλέησον.**
- Ὑπέρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- **Κύριε ἐλέησον.**
- Ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, (**τοῦ δεῖνος**), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- **Κύριε ἐλέησον.**
- Ὑπέρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οίκουντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- **Κύριε ἐλέησον.**
- Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- **Κύριε ἐλέησον.**

- "Υπέρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- **Κύριε ἐλέησον.**
- "Υπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- **Κύριε ἐλέησον.**
- Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
- **Κύριε ἐλέησον.**
- Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
- **Σοὶ Κύριε.**

ό Ιερεύς:

"Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

**Μεθ' ὅ κλείεται ἐντελῶς ἡ Ὦραία Πύλη,
ό Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει
μεγαλοφώνως τά "Πρὸς Κύριον" ἥτοι τὸ
ΙΗ' (18ον) Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου.**

ΠΡΩΤΗ ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΘ' 119

**Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι με
έκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου, Κύριε,
ρῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων
ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τὶ
δοθείη σοι, καὶ τὶ προστεθείη σοι πρὸς
γλῶσσαν δολίαν; Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ
ήκονημένα, σὺν τοῖς, ἄνθραξι τοῖς
έρημικοῖς, Οἴμοι! ὅτι ἡ παροικία μου
ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν
σκηνωμάτων Κηδάρ' πολλὰ παρώκησεν ἡ
ψυχή μου, Μετὰ τῶν μισούντων τὴν
εἰρήνην ἥμην εἰρηνικός, ὅταν ἐλάλουν
αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ' 120

**Ὕρα τοὺς ὄφθαλμούς μου εἰς τὰ ὅρη,
ὅθεν ἔξει ἡ βιόθειά μου. Ἡ βιόθειά μου
παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Μὴ δώης εἰς σάλον
τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξει ὁ
φυλάσσων σε. Ἰδοὺ οὐ νυστάξει, οὐδὲ
ύπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραὴλ. Κύριος
φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα
δεξιάν σου. Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ
συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα,
Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ,
φυλάξει τὴν ψυχήν σου ὁ Κύριος, Κύριος**

φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου, καὶ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ' 121

Εύφρανθην ἐπὶ τοῖς εἱρηκόσι μοι. Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα, Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ. Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἥς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.
 Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ ἔξομολογήσασθαι τῷ ὄνόματι Κυρίου.
 "Οτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν,
 θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἱρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ εὔθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε. Γενέσθω δὴ εἱρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὔθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. "Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἱρήνην περὶ σοῦ. "**Ἐνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΒ' 122

Πρὸς σὲ ἥρα τοὺς ὄφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ, Ἰδοὺ ὡς ὄφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν ὡς ὄφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὄφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτερῆσαι ἡμᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς,

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ¹
 ἐπλήσθημεν ἔξουδενώσεως. Ἐπὶ πλεῖον
 ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς
 εὔθηνοῦσι, καὶ ἡ ἔξουδένωσις τοῖς
 ὑπερηφάνοις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΓ' 123

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ
 Ἰσραὴλ, εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ
 ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἅρα
 ζῶντας ἀν κατέπιον ἡμᾶς. Ἐν τῷ
 ὄργισθηναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς,
 ἅρα τὸ ὕδωρ ἀν κατεπόντισεν ἡμᾶς.
 Χείμαρρὸν διηλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἅρα
 διηλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ
 ἀνυπόστατον. Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ
 ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὁδοῦσιν
 αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον
 ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν
 θηρευόντων. Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ
 ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν
 ὀνόματι Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν
 οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι,
 καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. Ἄμήν.**

**Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
 δόξα σοι ὁ Θεός, (τρίς)**

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγίῳ Πνεύματι.

- "Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- **Κύριε ἐλέησον.(χῦμα εἰς τὸ κλιτόν).**
 - Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
- **Κύριε ἐλέησον.(χῦμα εἰς τὸ κλιτόν).**
 - Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἄλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
 - **Σοὶ Κύριε.**

**"Οτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ
Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμην.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΔ' 124

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὅρος Σιών,
 οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ
 κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.” Ορη κύκλω αύτῆς,
 καὶ ὁ Κύριος κύκλω τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ
 τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος.” Οτι οὐκ
 ἀφήσει Κύριος τὴν ράβδον τῶν
 ἄμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων,
 ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν
 ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. Ἀγάθυνον, Κύριε,
 τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὔθεσι τῇ καρδίᾳ.
 Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς
 ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν
ἀνομίαν’ εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΕ' 125

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν
αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν καὶ ὡσεὶ
 παρακεκλημένοι. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ
 στόμα ἡμῶν, ἡ γλῶσσα ἡμῶν
 ἀγαλλιάσεως. Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς
 ἔθνεσιν’ Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι
 μετ' αὐτῶν. Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ
 ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν
 εύφραινόμενοι. Ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν
 αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάρρους ἐν τῷ
 νότῳ. Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν
 ἀγαλλιάσει θεριοῦσι. Πορευόμενοι
 ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον, βάλλοντες τὰ
 σπέρματα αὐτῶν. Ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν

**έν άγαλλιάσει, αἴροντες τὰ δράγματα
αύτῶν.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΣΤ' 126

**Ἐὰν μὴ Κύριος οίκοδομήσῃ οἶκον, εἰς
μάτην ἐκοπίασαν οἱ οίκοδομοῦντες. Ἐὰν
μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην
ἡγρύπνησεν ὁ φυλάσσων. Εἰς μάτην ὑμῖν
ἔστι τὸ ὄρθριζειν. Ἐγείρεσθε μετὰ τὸ
καθῆσθαι οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὄδύνης.
Ὄταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον,
ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, ὁ μισθὸς
τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός. Ωσεὶ βέλη ἐν
χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν
ἐκτετιναγμένων. Μακάριος ὃς πληρώσει
τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἔξ αὐτῶν, οὐ
καταισχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς
ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΖ' 127

**Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν
Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς
αὐτοῦ. Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου
φάγεσαι, μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι
ἔσται. Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος
εὔθηνοῦσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας
σου. Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν
κύκλω τῆς τραπέζης σου. Ἰδοὺ οὕτως
εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος
τὸν Κύριον. Εύλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών,
καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ πάσας**

τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Καὶ ἵδοις υἱοὺς
τῶν υἱῶν σου. **Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΗ' 128

**Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός
μου,** εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ. Πλεονάκις
ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ
οὐκ ἡδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου
ἐτέκταινον οἱ ἀμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν
ἀνομίαν αὐτῶν. Κύριος δίκαιος
συνέκοψεν αὐχένας ἀμαρτωλῶν.
Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν
εἰς τὰ ὄπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών.
Γενηθήτωσαν ὥσει χόρτος δωμάτων, ὃς
πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἔξηράνθη. Οὗ οὐκ
ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ
τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα
συλλέγων. Καὶ οὐκ εἴπον οἱ παράγοντες'
**Εὔλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὔλογήκαμεν
ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι,
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμην.**

**Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
δόξα σοι ὁ Θεός, (3)**

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.

- "Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- **Κύριε ἐλέησον.(χῦμα εἰς τὸ κλιτόν).**
 - Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
- **Κύριε ἐλέησον.(χῦμα εἰς τὸ κλιτόν).**
 - Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἄλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
 - **Σοὶ Κύριε.**

"Οτι ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ, Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμην.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ' 129

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε,
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. Γενηθήτω τὰ
ῶτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς
δεήσεώς μου. Ἐὰν ἀνομίας
παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε, τὶς
ὑποστήσεται; "Οτι παρὰ σοὶ ὁ ἵλασμὸς
ἐστιν. "Ἐνεκεν τοῦ ὄνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή
μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχὴ
μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας
μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας,
έλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. "Οτι
παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ'
αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται
τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν
αύτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛ' 130

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ
ἔμετεωρίσθησαν οἱ ὄφθαλμοί μου. οὐδὲ
ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν
θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ
ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὑψωσα τὴν
ψυχήν μου, ώς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον
ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ώς ἀνταποδώσεις
ἐπὶ τὴν ψυχήν μου. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ
τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ
αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΑ' 131

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυΐδ, καὶ πάσης
τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὥμοσε τῷ
Κυρίῳ, ηὕξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ
εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ
ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ
δώσω ὑπνον τοῖς ὄφθαλμοῖς μου, καὶ
τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ
ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου. "Εως οὗ
εὔρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ
Ἰακώβ. Ἰδοὺ ἡκούσαμεν αὐτὴν ἐν
'Εφραθᾷ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις
τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ
σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς
τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.
Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου,
σύ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματός σου.
Οἱ Ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην,
καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται. "Ἐνεκεν
Δαυΐδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς
τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. "Ωμοσε
Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ
ἀθετήσει αὐτὴν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας
σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν
φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην
μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἂ
διδάξω αὐτούς. Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἔως
τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου
σου. "Οτι ἔξελέξατο Κύριος τὴν Σιών,
ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἐαυτῷ.
Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα
αἰῶνος, ὥδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην

αύτήν. Τὴν θήραν αύτῆς εύλογῶν εύλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αύτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς ἱερεῖς αύτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αύτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἔξανατελῶ κέρας τῷ Δαυΐδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. Τοὺς ἔχθροὺς αύτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτόν ἔξανθήσει τὸ ἀγίασμά μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΒ' 132

Ίδοù δὴ τὶ καλόν, ἢ τὶ τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ως μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρὼν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὥστην τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Ως δρόσος Ἀερμών, ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὅρη Σιών, ὅτι ἔκει ἐνετείλατο Κύριος τὴν εύλογίαν, ζωὴν ἔως τοῦ αἰώνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΓ' 133

Ίδοù δὴ εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου, οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἄγια, καὶ εύλογεῖτε τὸν Κύριον. Εύλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίᾳ Πνεύματι
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμην.**

**Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
δόξα σοὶ ὁ Θεός, (τρὶς)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.**

- "Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- **Κύριε ἐλέησον.(χῦμα εἰς τὸ κλιτόν).**
 - Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
- **Κύριε ἐλέησον.(χῦμα εἰς τὸ κλιτόν).**
 - Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
 - **Σοὶ Κύριε.**

**"Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν
καὶ σώζειν καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίᾳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.**

**Οι χοροὶ ταπεινῇ τῇ φωνῇ ψάλλουσι τό,
Κύριε ἐκέκραξα..., εἰς ἦχον τοῦ
ἴδιομέλου τοῦ Τριῳδίου.**

„Ηχος πλ.δ'

Ψαλμὸς ρμ' (140)

Ἄμήν.

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σὲ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.
Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἔκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.

“Οτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὔδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἔχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Άκούσονται τὰ ρήματά μου, ὅτι
ἡδύνθησαν ώσει πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ
τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστα αὐτῶν
παρὰ τὸν ἄδην.

“Οτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ
μου ἐπὶ σοὶ ἥλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν
Ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἣς
συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων
τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ
ἀμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἔγώ, ἔως ἂν
παρέλθω.

Ψαλμὸς 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ
μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου,
τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ
ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμα μου,
καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἢ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν
παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον,
καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἄπωλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἴπα· Σὺ εἶ ἡ
ἔλπις μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι
ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ρῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι
έκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν
μου, τοῦ ἔξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί¹
σου.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου Ἡχος α'

Σὲ τὸν τῆς Παρθένου Υἱόν, Πόρνη
ἐπιγνοῦσα Θεὸν ἔλεγεν, ἐν κλαυθμῷ
δυσωποῦσα, ὡς δακρύων ἄξια πράξασα.

Διάλυσον τὸ χρέος, ὡς κάγῳ τοὺς
πλοκάμους, ἀγάπησον φιλοῦσαν, τὴν
δικαίως μισουμένην, καὶ πλησίον
τελωνῶν σε κηρύξω, Εὔεργέτα
φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἔως οὐ
ἀνταποδῷς μοι.

Ἡχος α'

Τὸ πολυτίμητον μύρον, ἡ Πόρνη ἔμιξε
μετὰ δακρύων, καὶ ἔξέχεεν εἰς τοὺς
ἀχράντους πόδας σου, καταφιλοῦσα·
ἔκείνην εύθὺς ἐδικαίωσας, ἡμῖν δὲ
συγχώρησιν δώρησαι, ὁ παθῶν ὑπὲρ
ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ψαλμὸς 129.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε,
Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Ἡχος α'

“Οτε ἡ ἀμαρτωλός, προσέφερε τὸ μύρον,
τότε ὁ μαθητής, συνεφώνει τοῖς
παρανόμοις· ἡ μὲν ἔχαιρε κενοῦσα τὸ
πολύτιμον, ὁ δὲ ἔσπευδε πωλῆσαι τὸν

άτιμητον, αὕτη τὸν Δεσπότην
έπεγίνωσκεν, οὗτος τοῦ Δεσπότου
έχωρίζετο, αὕτη ἡλευθεροῦτο, καὶ ὁ
Ἰούδας δοῦλος ἐγεγόνει τοῦ ἔχθροῦ·
δεινὸν ἡ ρᾳθυμία! μεγάλη ἡ μετάνοια!
ἢν μοι δώρησαι Σωτήρ, ὁ παθὼν ὑπὲρ
ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὡτά σου προσέχοντα
εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

“Ηχος α’

”Ω τῆς Ἰούδα ἀθλιότητος! ἐθεώρει τὴν
Πόρνην φιλοῦσαν τὰ ἵχνη, καὶ ἐσκέπτετο
δόλῳ, τῆς προδοσίας τὸ φίλημα, ἐκείνη
τοὺς πλοκάμους διέλυσε, καὶ οὗτος τῷ
θυμῷ ἐδεσμεῖτο, φέρων ἀντὶ μύρου, τὴν
δυσώδη κακίαν· φθόνος γὰρ οὐκ οἶδε,
προτιμᾶν τὸ συμφέρον.”Ω τῆς Ἰούδα
ἀθλιότητος! ἀφ' ἣς ρῦσαι ὁ Θεὸς τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε,
Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ
ἱλασμός ἐστιν.

“Ηχος β’

Ἡ ἀμαρτωλὸς ἔδραμε πρὸς τὸ μύρον
πριάσασθαι, πολύτιμον μύρον, τοῦ
μυρίσαι τὸν εὔεργέτην, καὶ τῷ μυρεψῷ
ἔβόα· Δός μοι τὸ μύρον, ἵνα ἀλείψω
κάγὼ τὸν ἔξαλείψαντά μου πάσας τὰς
ἀμαρτίας.

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή

**μου είς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή
μου ἐπὶ τὸν Κύριον.**

Ἔχος πλ. β'

Ἡ βεβυθισμένη τῇ ἀμαρτίᾳ, εὗρέ σε
λιμένα τῆς σωτηρίας, καὶ μύρον σὺν
δάκρυσι κενοῦσά σοι ἐβόα· "Ιδε ὁ τῶν
ἀμαρτανόντων τὴν μετάνοιαν φέρων·
ἄλλὰ Δέσποτα διάσωσόν με, ἐκ τοῦ
κλύδωνος τῆς ἀμαρτίας, διὰ τὸ μέγα σου
ἔλεος.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι¹
νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἔχος πλ. β'

Σήμερον ὁ Χριστός, παραγίνεται ἐν τῇ
οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, καὶ γυνὴ
ἀμαρτωλὸς προσελθοῦσα, τοῖς ποσὶν
ἐκυλινδοῦτο βοῶσα· "Ιδε τὴν
βεβυθισμένην τῇ ἀμαρτίᾳ, τὴν
ἀπηλπισμένην διὰ τὰς πράξεις, τὴν μὴ
βδελυχθεῖσαν παρὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος·
καὶ δός μοι Κύριε, τὴν ἄφεσιν τῶν κακῶν,
καὶ σῶσόν με.

Στίχ. "Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ
πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς
λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἔχος πλ. β'

"Ηπλωσεν ἡ Πόρνη, τὰς τρίχας σοι τῷ
Δεσπότῃ, ἥπλωσεν Ἰούδας, τὰς χεῖρας
τοῖς παρανόμοις· ἡ μέν, λαβεῖν τὴν

ἄφεσιν, ὁ δέ, λαβεῖν ἀργύρια. Διό σοι
βιῶμεν, τῷ πραθέντι καὶ ἐλευθερώσαντι
ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Ψαλμὸς 116.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὕχος πλ. β'

Προσῆλθε Γυνὴ δυσώδης καὶ
βεβορβορωμένη, δάκρυα προχέουσα
ποσί σου Σωτήρ, τὸ Πάθος
καταγγέλλουσα. Πῶς ἀτενίσω σοι τῷ
Δεσπότῃ; αύτὸς γὰρ ἐλήλυθας, σῶσαι
πόρνην, ἐκ βυθοῦ θανοῦσάν με
ἀνάστησον, ὁ τὸν Λάζαρον ἐγείρας, ἐκ
τάφου τετραήμερον, δέξαι μὲ τὴν
τάλαιναν, Κύριε καὶ σῶσόν με.

Στίχ. "Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αύτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὕχος πλ. β'

Ἡ ἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον, καὶ
ἐπεγνωσμένη διὰ τὸν τρόπον, τὸ μύρον
βαστάζουσα, προσῆλθέ σοι βιῶσα. Μή
με τὴν πόρνην ἀπορρίψῃς, ὁ τεχθεὶς ἐκ
Παρθένου, μή μου τὰ δάκρυα παρίδῃς, ἡ
χαρὰ τῶν Ἀγγέλων· ἀλλὰ δέξαι με
μετανοούσαν, ἦν οὐκ ἀπώσω
ἀμαρτάνουσαν Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου
ἔλεος.

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Ἱδιόμελον Ὅχος πλ.
δ'.**

Ποίημα Κασσιανής Μοναχῆς

Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις
 περιπεσοῦσα Γυνή, τὴν σὴν αἰσθομένη
 Θεότητα, μυροφόρου ἀναλαβοῦσα τάξιν,
 όδυρομένη μύρα σοι, πρὸ τοῦ
 ἐνταφιασμοῦ κομίζει. Οὕμοι! λέγουσα,
 ὅτι νὺξ μοι, ὑπάρχει, οἴστρος ἀκολασίας,
 ζοφώδης τε καὶ ἀσέληνος, ἔρως τῆς
 ἀμαρτίας. Δέξαι μου τὰς πηγὰς τῶν
 δακρύων, ὃ νεφέλαις διεξάγων τῆς
 θαλάσσης τὸ ὕδωρ· κάμφθητί μοι πρὸς
 τοὺς στεναγμοὺς τῆς καρδίας, ὃ κλίνας
 τοὺς οὐρανούς, τῇ ἀφάτῳ σου κενώσει·
 καταφιλήσω τοὺς ἀχράντους σου πόδας,
 ἀποσμήξω τούτους δὲ πάλιν, τοῖς τῆς
 κεφαλῆς μου βιστρύχοις, ὃν ἐν τῷ
 Παραδείσῳ Εὕα τὸ δειλινόν, κρότον τοῖς
 ώσιν ἡχηθεῖσα, τῷ φόβῳ ἐκρύβη.
 Ἀμαρτιῶν μου τὰ πλήθη καὶ κριμάτων
 σου ἀβύσσους, τίς ἔξιχνιάσει ψυχοσῶστα
 Σωτήρ μου; Μή με τὴν σὴν δούλην
 παρίδῃς, ὃ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος.

Εἴσοδος.

Σοφία Ὁρθοί !

Φῶς Ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
 Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
 Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἥλιον
 δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν

Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἄγιον Πνεῦμα Θεόν.

Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι
φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,
Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Διάκονος: Ἐσπέρας.

Ο Προεστώς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Προκείμενον Ἡχος δ' Ψαλμὸς ρλε'.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ.
Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν Θεῶν.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Β', 11-23).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πολλαῖς ἐκείναις,
μέγας γενόμενος Μωϋσῆς, ἐξῆλθε πρὸς
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, τοὺς υἱοὺς
Ισραήλ. Κατανοήσας δὲ τὸν πόνον αὐτῶν,
όρᾳ ἄνθρωπον Αἰγύπτιον, τύπτοντά τινα
Ἐβραῖον, τῶν ἐαυτοῦ ἀδελφῶν τῶν υἱῶν
Ισραήλ. Περιβλεψάμενος δὲ ὡδε καὶ
ῶδε, οὐχ ὄρᾳ, οὐδένα, καὶ πατάξας τὸν
Αἰγύπτιον, ἔκρυψεν αὐτὸν ἐν τῇ ἄμμῳ.
Ἐξελθὼν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ, ὄρᾳ
δύο ἄνδρας Ἐβραίους,
διαπληκτιζομένους, καὶ λέγει τῷ
ἀδικοῦντι. Διατί σὺ τύπτεις τὸν πλησίον;
Ο δὲ εἶπε· Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ
δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς; μὴ ἀνελεῖν με σὺ
θέλεις, ὃν τρόπον ἀνεῦλες χθὲς τὸν
Αἰγύπτιον; Ἐφοβήθη δὲ Μωϋσῆς, καὶ

εἶπεν· Εἰ οὕτως ἐμφανὲς γέγονε τὸ ρῆμα τοῦτο! ”Ηκουσε δὲ Φαραὼ τὸ ρῆμα τοῦτο, καὶ ἐζήτει ἀνελεῖν τὸν Μωϋσῆν.

Ἄνεχώρησε δὲ Μωϋσῆς ἀπὸ προσώπου Φαραὼ, καὶ ὥκησεν ἐν γῇ Μαδιάμ, ἐλθὼν δὲ εἰς γῆν Μαδιάμ, ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ φρέατος. Τῷ δὲ Ἱερεῖ Μαδιὰμ ἤσαν ἐπτὰ θυγατέρες, ποιμαίνουσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰωθώρ.

Παραγενόμεναι δὲ ἦντλουν, ἔως ἔπλησαν τὰς δεξιαμενάς, ποτίσαι τὰ πρόβατα τοῦ, πατρὸς αὐτῶν Ἰωθώρ. Παραγενόμενοι δὲ οἱ ποιμένες, ἔξέβαλον αὐτάς. Ἀναστὰς δὲ Μωϋσῆς ἐρρύσατο αὐτάς, καὶ ἦντλησεν αὐταῖς, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα αὐτῶν.

Παρεγένοντο δὲ πρὸς Ῥαγουὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν, ὃ δὲ εἶπεν αὐταῖς· τί ὅτι ἐταχύνατε τοῦ παραγενέσθαι σήμερον;

Αἱ δὲ εἶπον· ”Ἀνθρωπος Αἴγυπτιος ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ποιμένων, καὶ ἦντλησεν ἡμῖν, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα ἡμῶν, ὃ δὲ εἶπε ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ.

Καὶ ποῦ ἔστι; καὶ ἵνα τί οὕτω καταλελοίπατε τὸν ἄνθρωπον; καλέσατε οὖν αὐτόν, ὅπως φάγῃ ἄρτον. Κατωκίσθη δὲ Μωϋσῆς παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ, καὶ ἐξέδοτο Σεπφώραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ γυναῖκα. Ἐν γαστρὶ δὲ λαβοῦσα ἡ γυνή, ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐπωνόμασε Μωϋσῆς τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γηρσέμ, λέγων· ”Οτι πάροικός εἰμι ἐν γῇ

άλλοτρία."Ετι δὲ συλλαβοῦσα, ἔτεκεν
υἱὸν δεύτερον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ἐλιέζερ, λέγων· Ό γὰρ Θεὸς τοῦ
Πατρός μου βοηθός μου, καὶ ἐρρύσατό
με ἐκ χειρὸς Φαραώ.

Προκείμενον Ἡχος δ' Ψαλμὸς ρλζ'.
**Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Στίχ.** Ἐξομολογήσομαι σοί, Κύριε, ἐν
ὅλῃ καρδίᾳ μου.

ό Άναγνώστης: Κέλευσον!
Ο ιερεὺς κρατῶν λαμπάδα ἀνημμένην
καὶ θυμιατὸν ἔξηρτημένον, ἵσταται
ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ
σφραγίζων διὰ τῆς λαμπάδος
σταυροειδῶς, ἐκφωνεῖ:
Σοφία, Ὀρθοί.

Εἶτα ὁ ιερεὺς, στρεφόμενος πρὸς τὸν
λαὸν καὶ ἰστάμενος ἐπὶ τῆς Ὦραίας
Πύλης, ἐκφωνεῖ:

+ Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.
Καὶ εὐλογῶν διὰ τῆς λαμπάδος
σταυροειδῶς, ἐπανέρχεται ἐν τῷ ιερῷ.
Εἶτα ὁ Προεστὼς ἡ ὁ Άναγνώστης

Ίὼβ τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Β' 1-10).
Ἐγένετο δὲ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, καὶ ᾔλθον
οἱ Ἀγγελοι τοῦ Θεοῦ παραστῆναι
ἐναντίον τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ Διάβολος

ἦλθεν ἐν μέσῳ αὐτῶν, παραστῆναι
 ἐναντίον τοῦ Κυρίου. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος
 τῷ Διαβόλῳ· Πόθεν σὺ ἔρχῃ; εἶπε δὲ ὁ
 Διάβολος ἐναντίον Κυρίου. Διαπορευθεὶς
 τὴν ὑπ' οὐρανόν, καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν
 σύμπασαν, πάρειμι. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος
 πρὸς τὸν Διάβολον· Προσέσχες τὸν
 Θεράποντά μου Ἰώβ, ὅτι οὐκ ἔστι κατ'
 αὐτόν, τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνθρωπος ὅμοιος
 αὐτῷ, ἄκακος, ἀληθινός, ἄμεμπτος,
 θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς
 κακοῦ; ἔτι δὲ ἔχεται ἄκακίας, σὺ δὲ
 εἶπας, τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ διακενῆς
 ἀπολέσαι. Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Διάβολος, εἶπε
 τῷ Κυρίῳ· Δέρμα ὑπὲρ δέρματος, καὶ
 πάντα ὅσα ὑπάρχει ἀνθρώπῳ, ὑπὲρ τῆς
 ψυχῆς αὐτοῦ ἐκτίσει, οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ
 ἀποστείλας τὴν χεῖρά σου, ἄψαι τῶν
 ὄστῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν σαρκῶν αὐτοῦ, ἢ
 μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὔλογήσει. Εἶπε δὲ
 ὁ Κύριος τῷ Διαβόλῳ· Ἰδοὺ παραδίδωμί
 σοι αὐτόν, μόνον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
 διαφύλαξον. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Διάβολος ἀπὸ
 προσώπου Κυρίου, καὶ ἐπαισε τὸν Ἰώβ
 ἔλκει πονηρῷ ἀπὸ ποδῶν ἐως κεφαλῆς.
 Καὶ ἔλαβεν ἐαυτῷ ὄστρακον, ἵνα τὸν
 ἰχῶρα ξύῃ, καὶ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κοπρίας,
 ἔξω τῆς πόλεως. Χρόνου δὲ πολλοῦ
 προβεβηκότος, εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ·
 Μέχρι τίνος καρτερήσει λέγων. Ἰδοὺ
 ἀναμένω χρόνον ἔτι μικρόν,

προσδεχόμενος τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου; ίδοὺ γὰρ ἡφάνισται σου τὸ μνημόσυνον ἀπὸ τῆς γῆς, υἱοὶ καὶ θυγατέρες, ἐμῆς κοιλίας ὡδῖνες καὶ πόνοι, οὓς εἰς τὸ κενὸν ἐκοπίασα μετὰ μόχθων, σὺ δὲ αὐτὸς ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων κάθησαι, διανυκτερεύων αἴθριος, κάγὼ πλανῆτις καὶ λάτρις, τόπον ἐκ τόπου περιερχομένη, καὶ οἰκίαν ἔξ οἰκίας, προσδεχομένη τὸν ἥλιον πότε δύσεται, ἵνα ἀναπαύσωμαι τῶν μόχθων μου, καὶ τῶν ὄδυνῶν, αἱ με νῦν συνέχουσιν, ἀλλὰ εἴπόν τι ῥῆμα πρὸς Κύριον, καὶ τελεύτα. Ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτῇ, εἴπεν· Ἰνα τί, ὥσπερ μία τῶν ἀφρόνων γυναικῶν ἐλάλησας οὕτως; εἰ τὰ καλὰ ἐδεξάμεθα ἐκ χειρὸς Κυρίου, τὰ κακὰ οὐχ ὑποίσωμεν; Ἐν τούτοις πᾶσι τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ, οὐδὲν ἥμαρτεν Ἰώβ τοῖς χείλεσιν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ.

+ Εἰρήνη σοι. Σοφία.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου,
καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.
Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

Μὴ ἔκκλινῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους
πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι
προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

Δόξα... καὶ νῦν...
Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου.
ὡς θυμιάμα ἐνώπιόν σου.
"Ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία
ἐσπερινή.

Εὐαγγέλιον

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου,
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἵκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (**γ'**).
Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου.
Είρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου
Εὐαγγελίου ...
Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον κστ' 6 – 16.

Τοῦ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν
οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ,⁷ προσῆλθεν
αὐτῷ γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα
βαρυτίμου, καὶ κατέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ ἀνακειμένου.⁸ Ἰδόντες δὲ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ ἡγανάκτησαν λέγοντες·
Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη;⁹ ἥδυνατο γὰρ
τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι πολλοῦ καὶ
δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς.¹⁰ γνοὺς δὲ ὁ
Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τί κόπους παρέχετε
τῇ γυναικὶ; ἔργον γὰρ καλὸν είργασατο
εἰς ἐμέ.¹¹ τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε
ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε
ἔχετε.¹² βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον
τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου, πρὸς τὸ
ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν.¹³ ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ὅπου ἔὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον
τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ
ὅ ἐποίησεν αὕτη εἰς μνημόσυνον
αὐτῆς.¹⁴ Τότε πορευθεὶς εἶς τῶν δώδεκα,
ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς
τοὺς ἀρχιερεῖς εἶπε·¹⁵ Τί θέλετέ μοι
δοῦναι, καὶ ἐγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν;

οὶ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα
ἀργύρια. ¹⁶**καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὔκαιρίαν**
ἴνα αὐτὸν παραδῷ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶπωμεν πάντες ἔξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἔξ
ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν Πατέρων
ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ
ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ
ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἄρχιεπισκόπου (**τοῦ δεῖνος**).

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων
καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην
 ἵκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν
 δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ
 πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ τοὺς
 οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς,
 καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν
 ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον
 ἔλεος.

**"Οτι ἐλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς
 ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Εὕξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ. Οἱ
 πιστοί, ὑπέρ τῶν Κατηχουμένων
 δεηθῶμεν. "Ινα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
 Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς
 ἀληθείας. Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ
 Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης. Ἐνώσῃ
 αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Καθολικῇ καὶ
 Ἀποστολικῇ Ἑκκλησίᾳ. Σῶσον, ἐλέησον,
 ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ
 Θεός, τῇ σῇ χάριτι. Οἱ Κατηχούμενοι τὰς
 κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
 Ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίστης καὶ
 δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, ὁ πάντας
 θέλων σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν

ἀληθείας ἐλθεῖν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τούς Κατηχουμένους, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς τῆς παλαιᾶς πλάνης καὶ τῆς μεθοδείας τοῦ ἀντικειμένου, καὶ προσκάλεσαι αὐτοὺς εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Φωτίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, καὶ συγκαταριθμῶν αὐτοὺς τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ, ἐφ' ἣν τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπικέκληται.

**“Ινα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
τοῦ Πατρὸς καὶ του Υἱοῦ καὶ του Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Καὶ ἔξαπλοϊ τὸ Εἰλητὸν συγχρόνως ὡς καὶ ἐν τῇ τοῦ Ἱ. Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ.
“Οσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε, μὴ τις τῶν Κατηχουμένων.

“Οσοι πιστοί,
**“Ἐτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι. **Σοφία.**

‘Ο Θεός, ὁ μέγας καὶ αἰνετός, ὁ τῷ ζωοποιῶ τοῦ Χριστοῦ σου θανάτῳ εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς μεταστήσας, σὺ πάσας ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις τῆς

έμπαθοῦς νεκρώσεως ἐλευθέρωσον,
ἀγαθὸν ταύταις ἡγεμόνα τὸν ἔνδοθεν
λογισμὸν ἐπιστήσας, καὶ ὁφθαλμὸς μὲν
ἀπέστω παντὸς πονηροῦ βλέμματος,
άκοὴ δὲ λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίβατος, ἢ δὲ
γλῶσσα καθαρευέτω ρῆμάτων ἀπρεπῶν.
Ἄγνισον ἡμῶν τὰ χείλη, τὰ αἰνοῦντά σε,
Κύριε, τὰς χεῖρας ἡμῶν ποίησον, τῶν μὲν
φαύλων ἀπέχεσθαι πράξεων, ἐνεργεῖν δὲ
μόνα τὰ σοὶ εὐάρεστα, πάντα ἡμῶν τὰ
μέλη, καὶ τὴν διάνοιαν, τῇ σῇ
κατασφαλιζόμενος χάριτι.

**“Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ
τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἐτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι. **Σοφία.**

Δέσποτα Ἀγιε, ὑπεράγαθε, δυσωποῦμέν
σε, τὸν ἐν ἐλέει πλούσιον, ἔλεων
γενέσθαι ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, καὶ
ἀξίους ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς ὑποδοχῆς τοῦ
μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν,

τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης. Ἰδοὺ γὰρ τὸ
ἄχραντον αὐτοῦ Σῶμα, καὶ τὸ ζωοποιὸν

Αἷμα, κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν
εἰσπορευόμενα, τῇ μυστικῇ ταύτῃ
προτίθεσθαι μέλλει Τραπέζη, ὑπὸ¹
πλήθους στρατιᾶς οὐρανίου ἀοράτως
δορυφορούμενα, ὃν τὴν μετάληψιν
ἀκατάκριτον ἡμῖν δώρησαι, ἵνα, δι'

Αύτῶν τὸ τῆς διανοίας ὅμμα
καταυγαζόμενοι, υἱοὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας
γενώμεθα.

**Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ'
οῦ εὔλογητὸς εἴ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ
ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν,
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

**Νῦν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν
ἀοράτως λατρεύουσιν. Ἰδοὺ γὰρ
εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.**

**Ἐδῶ διακόπτεται ὁ ὕμνος. Γίνεται ἡ
εἰσοδος ἐν ἀπολύτῳ σιγῇ, τοῦ Ἱερέως
φέροντος τὸν Ἄέρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ
κρατῶν τὰ Ἀγια. Διότι τὰ Δῶρα είναι
προηγιασμένα, ὁ λαὸς γονατίζει
εὐλαβῶς, ἐγείρεται δὲ ὅταν
ἐναποτίθενται ἐπὶ τῆς Ἀγίας Τραπέζης.
Ο χορὸς ψάλλων, ἔξακολουθεῖ τὸ
διακοπὲν μέλος:**

Άμήν.

Ίδοù θυσία μυστική, τετελειωμένη,
δορυφορεῖται. Πίστει καὶ πόθω
προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς
αἰωνίου γενώμεθα. Άλληλούϊα.

ό Διάκονος:

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

- Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - Υπέρ τῶν προτεθέντων καὶ
προαγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- "Οπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἄγιον καὶ
ύπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ
θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εύωδίας
πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν
θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἅγίου
Πνεύματος δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- Υπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
 - **Κύριε ἐλέησον.**

- Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικήν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἱτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν,
φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν
ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς
ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἱτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν
κοινωνίαν τοῦ Ἅγιου Πνεύματος
αἱτησάμενοι, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Ὁ τῶν ἀρρήτων καὶ ἀθεάτων Μυστηρίων
 Θεός, παρ' ᾧ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ
 τῆς γνώσεως οἱ ἀπόκρυφοι, ὁ τὴν
 διακονίαν τῆς Λειτουργίας ταύτης
 ἀποκαλύψας ἡμῖν καὶ θέμενος ἡμᾶς τοὺς
 ἀμαρτωλοὺς διὰ τὴν πολλήν σου
 φιλανθρωπίαν, εἰς τὸ προσφέρειν σοι
 δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
 ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
 ἀγνοημάτων, αὐτός, ἀόρατε Βασιλεῦ, ὁ
 ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά
 τε καὶ ἔξαισια, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός,
 ἔπιδε ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους
 σου, τοὺς τῷ ἀγίῳ σου τούτῳ
 θυσιαστηρίῳ, ὡς τῷ Χερουβικῷ σου
 παρισταμένους θρόνῳ, ἐφ' ᾧ ὁ
 μονογενής σου Γιὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν, διὰ
 τῶν προκειμένων φρικτῶν ἐπαναπαύεται
 Μυστηρίων. Καὶ πάσης ἡμᾶς καὶ τὸν
 πιστόν σου λαὸν ἐλευθερώσας
 ἀκαθαρσίας, ἀγίασον πάντων ἡμῶν τὰς
 ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, ἀγιασμῷ
 ἀναφαιρέτῳ, ἵνα, ἐν καθαρῷ συνειδότι,
 ἀνεπαισχύντῳ προσώπῳ, καὶ
 πεφωτισμένῃ καρδίᾳ, τῶν θείων τούτων
 μεταλαμβάνοντες Ἅγιασμάτων, καὶ ὑπ'
 Αὐτῶν ζωοποιούμενοι, ἐνωθῶμεν αὐτῷ
 τῷ Χριστῷ σου, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν,
 τῷ εἰπόντι· ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ
 πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κάγὼ
 ἐν αὐτῷ, ὅπως ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν καὶ

έμπεριπατοῦντος τοῦ Λόγου σου, Κύριε,
 γενώμεθα ναὸς τοῦ παναγίου καὶ
 προσκυνητοῦ σου Πνεύματος,
 λελυτρωμένοι πάσης διαβολικῆς
 μεθοδείας, ἐν πράξει, ἢ λόγῳ, ἢ κατὰ
 διάνοιαν ἐνεργουμένης, καὶ τύχωμεν τῶν
 ἐπηγγελμένων ἡμῖν ἀγαθῶν, σὺν πᾶσι
 τοῖς Ἅγίοις σου, τοῖς ἀπ' Αἰῶνός σοι
 εὐαρεστήσασιν.

**Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ
 παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν
 ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν
 Πατέρα, καὶ λέγειν·**

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ως ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ως
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ἀφειλέταις
 ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς
 πειρασμόν, ἀλλὰ ὃῦσαι ἡμᾶς ἀπό του
 πονηροῦ.

**"Οτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τους αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Άμην.

+Είρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Ό Θεός, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ εὔσπλαγχνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἔφορῶν, ἔπιδε εὔσπλάγχνω ὅμματι ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, καὶ φύλαξον αὐτόν, καὶ ἀξίωσον πάντας ἡμᾶς ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ζωοποιῶν σου τούτων Μυστηρίων. Σοὶ γὰρ τὰς ἔαυτῶν ὑπεκλίναμεν κεφαλάς, ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εύλογητὸς εἴ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Άμην.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὥδε ἡμῖν ἀοράτως συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾳ σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου

Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου σου
Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Πρόσχωμεν.

Τὰ προηγιασμένα Ἀγια τοῖς Άγίοις.

Εἷς Ἀγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμήν.

**Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ
Κύριος, Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα.
Ἄλληλούϊα.**

**Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης
προσέλθετε.**

Ἄμήν.

**Ἄμήν. Εύλογημένος ὁ Ἐρχόμενος ἐν
όνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ
ἐπέφανεν ἡμῖν.**

"Οταν τελειώσει ἡ μετάληψις τῶν πιστῶν,
ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν, ἐκφωνεῖ
μεγαλοφώνως.

**Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαὸν Σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.**

**ὁ α' χορὸς ψάλλει (ἀντὶ τοῦ "Εἴδομεν τὸ
φῶς"), τὸ ἔξῆς:**

ῆχος β'

**Εύλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ
διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ
στόματί μου Ἀρτον οὐράνιον, καὶ
ποτήριον ζωῆς γεύσασθε καὶ ἔδετε ὅτι
χρηστὸς ὁ Κύριος Ἄλληλούϊα,
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.**

**ὁ Ἱερεὺς θυμιῶν τὰ Ἅγια λέγει ἐκ τρίτου
(μυστικῶς): Υψώθητι ἐπὶ τοὺς
οὐρανούς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν
ἡ δόξα σου.**

**Καὶ ὁ μὲν Διάκονος, λαμβάνων παρὰ τοῦ
ἱερέως τὸ ἄγιον Δισκάριον σὺν τοῖς
λοιποῖς, ἀπέρχεται εἰς τὴν ἀγίαν
Πρόθεσιν καὶ ἀποθέτει αὐτά.**

**Ο δὲ Ἱερεὺς προσκυνήσας λέγει μυστικῶς
πρὸ τῆς ἀγίας Τραπέζης.**

Εύλογητός, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

**Καὶ λαβὼν τὸ ἄγιον Ποτήριον,
κεκαλυμμένον λέγει.**

**Πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.**

**Αμήν, αμήν, αμήν, εις άφεσιν αμαρτιών
και εις ζωήν αιώνιον.**

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεως σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τήν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἀγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἀγιασμῷ ὅλην τήν ἡμέραν μελετᾶν τήν δικαιοσύνην Σου.

Άλληλουΐα, Άλληλουΐα, Άλληλουΐα.

Καὶ εύθὺς ὁ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἀγίαν Πρόθεσιν, ἀφήνει τὸ ἄγιον Ποτήριον, ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἀγίαν Τράπεζαν, καὶ διπλοῦ τὸ Ἀντιμήνσιον.

ό Διάκονος:

- Ὁρθοί, Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἀγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
- **Κύριε ἐλέησον.**
- Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἱρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἴτησάμενοι, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.

Εύχαριστοῦμέν σοι τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν οἵς παρέσχου ἡμῖν

ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ ἀγίου
Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου,
καὶ δεόμεθά σου, Δέσποτα Φιλάνθρωπε,
φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν
πτερύγων σου, καὶ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς
ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἐπαξίως
μετέχειν τῶν ἀγιασμάτων σου, εἰς
φωτισμὸν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς
βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

**Ό Ιερεύς, λαμβάνει τὸ ἄγιον Εὔαγγέλιον,
ποιεῖ δι' Αὐτοῦ Σταυρὸν καὶ ἀποτίθησιν
αὐτὸ ἐπὶ τοῦ διπλωθέντος ἥδη
Ἀντιμηνσίου.**

**“Οτι σὺ εἶ ὁ ἀγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ
Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.**

Ό Ιερεὺς: Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

ό Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ό α' χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ')

Ό Ιερεὺς: (Στὰς πρὸ τῆς Δεσποτικῆς
εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ)

**Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν
κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διὰ τὴν
ἄφατόν σου πρόνοιαν καὶ πολλὴν**

άγαθότητα, ἀγαγῶν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως, ὃ διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ θεοχάρακτα γράμματα τῷ Θεράποντί σου Μωσεῖ, παράσχου καὶ ἡμῖν, Ἀγαθέ, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαιρετὸν τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητάς τε τῆς ἀμαρτίας ἀναφανῆναι, καὶ ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ τήν ἀγίαν Ἀνάστασιν. “Οτι ηύλογηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

(Χῦμα εἰς τὸ κλιτὸν)

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος. (τρίς)

**Ο δὲ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἀγίαν
Πρόθεσιν καὶ ἀναγινώσκει τὴν εύχὴν
ταύτην.**

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγῶν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, καὶ

κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν φρικτῶν
σου Μυστηρίων, σύναψον τῇ λογικῇ σου
ποίμνῃ, καὶ κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς
Βασιλείας σου, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

ό Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
ό α' χορός
Κύριε ἐλέησον.

ΌΙΕΡΕÙΣ: + Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος
ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ Αὔτοῦ Θείᾳ Χάριτι
καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

ΌΙΕΡΕÙΣ: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ
ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον
πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς
ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις
τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας
αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν
τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων
Ἄσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου
προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων καὶ

Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (**τοῦ ἀγίου τοῦ Ναοῦ**), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, (**τοῦ Ἅγιου τῆς ἡμέρας**) καὶ πάντων τῶν Ἅγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναγνώσεως τῶν ψαλμῶν ὁ Ἱερεὺς διανέμει τὸ ἄντιδωρον.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ' 33

Εύλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ,
διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου' ἀκουσάτωσαν πρᾳεῖς, καὶ εὔφρανθήτωσαν. Μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῆ, Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ρύσεται αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, μακάριος ἀνήρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' Αὐτόν. Φοβήθητε τὸν Κύριον,

πάντες οἱ ἄγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν
ύστερημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.
Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ
δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ
ἔλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε,
τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου
διδάξω ὑμᾶς. Τὶς ἔστιν ἄνθρωπος ὁ
θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἵδειν
ἀγαθάς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ
κακοῦ, καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι
δόλον.” Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον
ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον
αὐτήν. Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους,
καὶ ὥτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.
Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας
κακά, τοῦ ἔξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ
μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι
καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ
πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο
αὐτούς. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς
συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς
ταπεινούς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλαὶ αἱ
θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν
αὐτῶν ḥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.
Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὄστα αὐτῶν,
ἢν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. Θάνατος
ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες
τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται
Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ
πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ'
αὐτόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ' 144

Υψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου
 καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν
 αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
 Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ
 αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ
 εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας Κύριος
 καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς
 μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.
 Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου,
 καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι. Τὴν
 μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς
 ἀγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ
 θαυμάσιά σου διηγήσονται. Καὶ τὴν
 δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ
 τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται.
 Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός
 σου ἔξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου
 ἀγαλλιάσονται. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ
 Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.
 Χρηστὸς ὁ Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ
 οἰκτίρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα
 αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε,
 πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὄσιοί σου
 εὐλογησάτωσάν σε. Δόξαν τῆς βασιλείας
 σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου
 λαλήσουσι. Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν
 ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν
 δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας
 σου. Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων

τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τούς κατερραγμένους. Οἱ ὄφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδεις τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὔκαιρίᾳ. Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾶς πᾶν ζῶν εύδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ. Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς. Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἔξολοθρεύσει. Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογείτω πᾶσα σάρξ τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

**Δι' εύχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
έλέησον ἡμᾶς.**

Ἄμην.